

Els pagaments efectuats, per aquest concepte, a 30 de novembre de 1999, pugen a 38.472.463.379 pessetes, l'aplicació a pressupost dels quals, que cal que es faci abans que finalitzi l'exercici, requereix l'existència prèvia de crèdit i, en conseqüència, l'aprovació del crèdit extraordinari corresponent atès que no hi ha dotacions per a aquesta finalitat en els pressupostos generals de l'Estat vigents.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 17 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article 1. *Concessió d'un crèdit extraordinari.*

Per aplicar a pressupostos els pagaments efectuats, fins al 30 de novembre de 1999, als afectats per la síndrome tòxica, es concedeix un crèdit extraordinari, per un import de 38.472.463.379 pessetes, al pressupost en vigor de la secció 31 «Despeses de diversos ministeris», servei 08 «Direcció General del Tresor i Política Financera», programa 633A «Imprevistos i funcions no classificades», capítol 4 «Transferències corrents», article 48 «A famílies i institucions sense finalitats de lucre», concepte 480 «Indemnitzacions als afectats per la síndrome tòxica, segons la sentència de la Sala Segona del Tribunal Suprem de 26 de setembre de 1997».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari, que es concedeix en l'article anterior, s'ha de finançar amb deute públic, de conformitat amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició addicional única.

Als efectes del que disposa l'article 2 del Reial decret llei 18/1999, de 5 de novembre, pel qual es concedeixen crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit per un import total de 27.156.252.100 pessetes, per atendre obligacions derivades de despeses d'inversió del Ministeri de Foment, i s'adopten mesures urgents referents a la rebaixa de tarifes de les autopistes de peatge, i sense que això impliqui una modificació de la quantitat de 17.814.000.000 de pessetes en què es fixava l'import del suplement de crèdit, s'entenen compreses les expropiacions i els serveis afectats relatius a l'autovia Mataró-Granollers, accessos provisionals entre l'A-7 i el Centre Integrat de Mercaderies del Vallès, desdoblament de la B-143 i Pota Sud del cinturó de Barcelona.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE L'INTERIOR

24067 REIAL DECRET 1907/1999, de 17 de desembre, pel qual es modifiquen els articles 6, 7, 17, 36, 58, 73, 74, 75, 76 i 79 del Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig. («BOE» 302, de 18-12-1999.)

1. El Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig, a l'apartat 3 de l'article 7 estableix, d'una banda, l'exigència d'una autorització, que l'annex III denomina autorització «BTP», per conduir els vehicles que s'indiquen en el precepte esmentat i, d'altra banda, que aquesta autorització no és necessària en determinades situacions, i dóna un tractament diferent segons que es tracti de vehicles prioritaris —que només la requereixen quan s'utilitzin per prestar un servei urgent— o de vehicles destinats al transport públic de viatgers (taxis), que la requereixen en tots els casos, cal equiparar aquest tractament; ja que no hi ha raons que justifiquin el contrari.

D'altra banda, si el permís de la classe C1 autoritza a conduir camions de fins a 7.500 quilograms de massa màxima autoritzada i el de la classe D1, autobusos de fins a 17 seients, inclòs el del conductor, no hi ha cap raó perquè no autoritzin també a conduir els vehicles que l'apartat 3 de l'article 7 esmenta, i més tenint en compte que aquesta autorització ha substituït el permís de la classe B-2, que el Codi de la circulació regula a l'article 262.I i II. Aquest permís es podia obtenir bé directament o bé com a concessió obligatòria en obtenir el permís de les classes C-1, C-2 o D. Atès el que s'ha exposat, s'estima que, d'una banda, s'ha d'afegir un nou paràgraf a l'apartat 2 de l'article 6 que estableixi que el permís de les classes C1 i D1 implica la concessió de l'autorització a què es refereix l'article 7.3 del Reglament, del qual cal fer una redacció nova per tal d'aconseguir la igualtat de tracte a què abans s'ha fet referència i, d'altra banda, cal modificar les normes concordants que contenen els apartats 2, 5 i 7 de l'article 58, suprimint la referència als titulars de permisos de les classes C1 i D1, per als quals no caldria l'autorització a què es refereix el apartat 3 de l'article 7.

2. El mateix Reglament, a l'article 17.3, regula la pròrroga de la vigència dels permisos i les llicències de conducció caducats, i admet la possibilitat de pròrroga amb dispensa de proves dins dels quatre anys següents a la data en què caduquin.

No obstant això, en aquest precepte no es té en compte el supòsit dels conductors que, han obtingut a Espanya un permís de conducció, i posteriorment adquireixen la residència normal en un país no comunitari o amb el qual Espanya no tingui subscrit un conveni de canvi, i en aquest país obtenen un altre permís; aquest últim permís té una validesa i una vigència, quan el seu titular torna a Espanya i estableix la seva residència normal en territori espanyol, que ha de ser reconeguda a efectes de prorrogar la vigència del permís espanyol que tenia, per a l'obtenció del qual va haver de superar les proves establertes, vigència que, si no es basa en la del permís estranger, no es podria actualitzar perquè estaria caducat. D'acord amb el que s'ha exposat, es considera que cal preveure aquest supòsit en el Reglament esmentat, i per això cal modificar l'apartat 3 de l'article 17 en el sentit d'admetre una nova excepció a la necessitat de superar les proves d'aptitud establertes per a l'obtenció d'un nou permís de conducció quan no pugui prorrogar la vigència de l'anterior caducat.

3. També cal modificar els articles 36, apartats 2 i 3, 73, 74, 75, 76 i 79, per diferenciar les proves que es fan per obtenir o ampliar l'autorització especial que habilita per conduir vehicles que transportin mercaderies perilloses, de les establertes per prorrogar la vigència d'aquesta autorització, la finalitat de les quals és l'actualització i el perfeccionament dels coneixements d'aquests conductors. Aquestes proves, d'acord amb el marginal 10.315 de l'ADR, es poden fer als mateixos centres de formació, com a organitzacions reconegudes per l'autoritat competent en matèria d'autoritzacions administratives per conduir.

En virtut d'això, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 17 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article únic.

Els articles que a continuació s'indiquen del Reglament general de conductors, aprovat pel Reial decret 772/1997, de 30 de maig, queden redactats en els termes següents:

1. Article 6.

A l'apartat 2 s'afegeix el paràgraf següent:

«h) La dels permisos de les classes C1 i D1 implica la concessió de l'autorització a què es refereix l'apartat 7.3 d'aquest Reglament.»

2. Article 7.

L'apartat 3 queda redactat de la manera següent:

«3. Per conduir amb el permís de la classe B vehicles prioritariis quan circulin en servei urgent, vehicles que duguin a terme transport escolar quan transportin escolars i vehicles destinats al transport públic de viatgers en servei d'aquesta naturalesa, tots amb una massa màxima autoritzada no superior a 3.500 quilograms i amb un nombre de seients, inclòs el del conductor, que no passi de nou, cal tenir experiència, d'un any com a mínim, en la conducció de vehicles a què autoritza aquest permís i haver superat les proves de control de coneixement que s'indiquen a l'article 51.3 d'aquest Reglament.

L'any d'antiguitat a què es refereix el paràgraf anterior es pot substituir per un certificat que acrediti que s'ha fet un curs i s'ha completat una formació específica, teòrica i pràctica, en un centre de formació de conductors autoritzat, i que s'han superat les proves de control de coneixements i les de control d'aptituds i comportaments que s'indiquen als articles 51.3, 52.3 i 53.1 d'aquest Reglament. El curs que s'imparteixi a aquest efecte s'ha d'ajustar al programa que estableixi el ministre de l'Interior, a proposta de la Direcció General de Trànsit.»

3. Article 17.

L'apartat 3 queda redactat de la manera següent:

«3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el titular d'un permís o llicència de conducció la vigència del qual hagi caducat pot obtenir la pròrroga, i queda dispensat de fer les proves de control

de coneixements i les de control d'aptituds i comportaments en els casos següents:

a) Quan la sol·licitud i els documents a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article es presentin en el termini màxim de quatre anys, comptat des de la data en què va caducar la vigència del permís o la llicència que es pretén prorrogar.

b) Quan es tracti d'un permís de conducció expedit a Espanya, la vigència del qual hagués caducat durant la permanència del seu titular en un Estat que no pertanyi a la Unió Europea o no formi part de l'Espai Econòmic Europeu o amb el qual Espanya no tingui subscrit un Conveni internacional sobre canvi de permisos de conducció, on hagués adquirit la residència normal i hagués obtingut un altre permís de conducció, i no sigui d'aplicació el que disposa el paràgraf a) anterior, es pot sol·licitar la pròrroga del permís espanyol sempre que l'obtingut en algun d'aquests estats estigui en vigor, el seu titular acreditat que ha tornat a establir la residència normal en territori espanyol i adjunti a la sol·licitud els documents que s'indiquen a l'apartat 2, paràgrafs a), b), c), d) i e), de l'article 15 d'aquest Reglament, el permís de conducció obtingut fora d'Espanya, una declaració expressa del titular on es responsabilitzi de l'autenticitat, vàlida i vigència del permís i, si s'escau, la seva traducció oficial al castellà; s'entén com a tal l'efectuada d'acord amb el que indica l'apartat 1, paràgraf b), de l'article 30 d'aquest Reglament.

Transcorregut el termini de quatre anys o el de vigència del permís obtingut en algun dels estats esmentats en el paràgraf anterior, la pròrroga no és procedent en cap cas, i es pot obtenir un altre permís o una altra llicència després d'haver superat les proves d'aptitud establertes.»

4. Article 36.

a) L'apartat 2 queda redactat de la manera següent:

«2. La vigència de l'autorització especial, la pot prorrogar, per períodes de cinc anys, qualsevol Prefectura Provincial de Trànsit, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat i sempre que reuneixi els requisits establerts als paràgrafs a) i d) de l'article 34 d'aquest Reglament i que, durant l'any anterior a l'expiració del període de vigència de l'autorització, hagi seguit amb aprofitament un curs d'actualització i perfeccionament i hagi superat les proves i els exercicis pràctics individuals corresponents en un centre de formació de conductors de vehicles que transportin mercaderies perilloses, autoritzat per la Direcció General de Trànsit, d'acord amb el que disposa el capítol IV del títol II d'aquest Reglament.»

b) L'apartat 3 queda redactat de la manera següent:

«3. A la sol·licitud de pròrroga s'hi ha d'adjuntar una fotocòpia de l'autorització que es pretén prorrogar, una certificació acreditativa d'haver seguit amb aprofitament un curs d'actualització i perfeccionament, i d'haver superat les proves i els exercicis pràctics individuals corresponents, còpia o fotocòpia del permís de conducció en vigor i, en cas que el sol·licitant no sigui titular d'un permís de la classe C1 en vigor, l'informe d'aptitud psicofísica a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 35 d'aquest Reglament.

El titular ha d'entregar l'autorització original a la Prefectura Provincial de Trànsit quan sigui concedida la pròrroga sol·licitada i abans de l'entrega de la nova autorització.»

5. Article 58.

a) L'apartat 2 queda redactat de la manera següent:

«2. Estan exempts de fer la prova de control de coneixements sobre mecànica i entreteniment simple de l'automòbil els titulars d'un permís de conducció de les classes C1 o D1 en vigor, i sol·licitin el de les classes C o D, i els titulars d'un permís de les classes D1 o D en vigor, i sol·licitin el de les classes C1 o C.»

b) A l'última línia del paràgraf primer de l'apartat 5 queda suprimida l'expressió... «o de les classes C1 o D1.»

c) L'apartat 7 queda redactat de la manera següent:

«7. Estan exempts de fer la prova de control d'aptituds i comportaments en circulació en vies obertes al trànsit general els titulars d'un permís de conducció en vigor de la classe B, amb més d'un any d'antiguitat, i sol·licitin autorització per conduir els vehicles a què es refereix l'article 7.3 d'aquest Reglament.»

6. Article 73.

L'article 73 queda redactat de la manera següent:

«Article 73. *Centres on es fan les proves i els exercicis pràctics.*

1. Les proves teòriques de control de coneixements es duen a terme:

a) Al centre d'exàmens que, tenint en compte les circumstàncies i les possibilitats del servei, determini la Prefectura Provincial de Trànsit que va aprovar el curs, quan les proves siguin per obtenir o ampliar l'autorització.

b) Als locals del centre de formació que hagi impartit el curs aprovat per la Prefectura Provincial de Trànsit, quan les proves siguin per prorrogar la vigència de l'autorització.

2. Els exercicis pràctics individuals sobre extinció d'incendis i, si s'escau, els de càrrega i descàrrega i aquells en què la seva naturalesa ho requereixi, es fan en el lloc i a les instal·lacions autoritzades que, a petició del director del centre de formació, hagi fixat la Prefectura Provincial de Trànsit en aprovar el curs.

La resta d'exercicis pràctics individuals, com els de primers auxilis i utilització dels distintius de presenyalització de perill, es fan en connexió amb la formació teòrica, a l'aula on s'imparteixen les classes teòriques.»

7. Article 74.

L'article 74 queda redactat de la manera següent:

«Article 74. *Convocatòries.*

1. Cada sol·licitud de proves teòriques de control de coneixements per obtenir o ampliar l'autorització especial dóna dret a fer les proves en dues convocatòries. Entre convocatòries d'un mateix expedient no han de passar, excepte en casos justificats degudament, més de tres mesos.

Les dates de les proves a què es refereix el paràgraf anterior, les fixa, a petició de l'interessat, la Prefectura Provincial de Trànsit que va aprovar el curs, tenint en compte les possibilitats del servei. La no-presentació a qualsevol de les proves en les dates fixades dóna lloc, tret de casos justificats degudament, a la pèrdua de la convocatòria.

2. Les dates de les proves de control de coneixements per prorrogar la vigència de l'auto-

rització i les dels exercicis pràctics individuals per obtenir, ampliar o prorrogar aquesta autorització, que no es puguin dur a terme a l'aula en connexió amb la formació teòrica, les fixa, a petició del director del centre de formació, la Prefectura Provincial de Trànsit en aprovar el curs.»

8. Article 75.

L'article 75 queda redactat de la manera següent:

«Article 75. *Forma de fer les proves.*

1. Les proves teòriques de control de coneixements s'han de fer per escrit o per un procediment que permeti el tractament automatitzat dels resultats. Per fer aquestes proves, la Prefectura Provincial de Trànsit o el centre de formació que hagi impartit el curs ha de facilitar qüestionaris als aspirants, que han de contestar per escrit, i consignar en un full de respostes ajustat a un model oficial, que també ha de facilitar aquest organisme o el centre de formació, la solució que considerin correcta entre les proposades per a cada pregunta.

En aquests qüestionaris, seguint el sistema d'elecció, per a la prova comuna de control de coneixements s'han de plantejar un mínim de 32 preguntes i un màxim de 72, i per a cada una de les proves específiques, un mínim de 16 i un màxim de 42. Les preguntes plantejades als qüestionaris s'extremen d'una llista elaborada per la Direcció General de Trànsit. Abans de l'examen els aspirants no han de conèixer les preguntes dels qüestionaris extretes de la llista.

2. Els exercicis pràctics individuals es fan, segons sigui procedent, en instal·lacions adequades o a l'aula i amb els mitjans i els equips adequats que requereix la naturalesa de la prova. Per al desenvolupament i l'execució dels exercicis cal la participació activa de tots i cada un dels aspirants.»

9. Article 76.

L'article 76 queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Qualificació i vigència de les proves i els exercicis.*

1. Les proves teòriques de control de coneixements, tant la comuna com cada una de les específiques, i els exercicis pràctics individuals es qualifiquen d'apte o no apte i d'acord amb els criteris que estableixen els apartats A) i C) de l'annex V d'aquest Reglament.

2. Les proves teòriques de control de coneixements, les controlen i qualifiquen els funcionaris de la Prefectura Provincial de Trànsit que va aprovar el curs quan es facin per obtenir o ampliar l'autorització, i el personal directiu o docent del centre de formació quan es facin per prorrogar-ne la vigència.

Els exercicis pràctics individuals, els qualifica personal del centre de formació, empresa o entitat que hagi impartit la formació pràctica.

3. No obstant el que disposa l'apartat 2 anterior, funcionaris de la Direcció General de Trànsit i de la Prefectura Provincial de Trànsit que va aprovar el curs poden presenciar les proves teòriques de control de coneixements que s'han de fer als centres de formació per prorrogar la vigència de l'autorització i intervenir en la seva valoració i qualificació, així com utilitzar qüestionaris propis de l'organisme, sempre que les preguntes que s'hi plantegen figurin a la llista a què es refereix l'article 75.1, paràgraf segon, d'aquest Reglament. També poden presenciar la valoració i qualificació dels exercicis pràctics individuals i intervenir-hi.

4. La declaració d'aptitud en les proves de control de coneixements o en els exercicis pràctics individuals per obtenir o ampliar l'autorització especial té un període de vigència de sis mesos, comptat des de l'endemà del dia que l'interessat va ser declarat apte en la prova o exercici de què es tracta.

La declaració d'aptitud en les proves o en exercicis pràctics individuals per prorrogar la vigència de l'autorització caduca en la mateixa data que l'autorització que es pretén prorrogar.»

10. Article 79.

L'article 79 queda redactat de la manera següent:

«Article 79. *Coneixements teòrics i pràctics i proves per prorrogar la vigència de l'autorització.*

1. Les normes que estableixen els articles 68, 69, 70, 71, 72 i 77 d'aquest Reglament també són aplicables als conductores que, essent titulars d'una autorització administrativa especial en vigor, sol·licitin la pròrroga de la seva vigència per un nou període de cinc anys.

2. El nou període de vigència de l'autorització especial comença a partir de la data en què caduqui la vigència de la prorrogada.»

11. Disposició addicional setena.

S'incorpora una nova disposició addicional al Reglament general de conductores, amb el text següent:

«Disposició addicional setena.

Les normes establertes en aquest Reglament que siguin aplicables als estats membres de la Unió Europea també són aplicables als estats signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu (EEE).»

Disposició final única.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,
JAIME MAYOR OREJA

MINISTERI DE FOMENT

24068 REIAL DECRET 1830/1999, de 3 de desembre, pel qual es modifica parcialment el Reglament d'ordenació dels transports terrestres. («BOE» 302, de 18-12-1999.)

El Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres (ROTT), aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, regula en el capítol I del títol II les condicions prèvies de caràcter personal per a l'exercici de l'activitat de transport públic.

En gran mesura, el capítol esmentat no és sinó una transposició de les principals regles que conté la Directiva 96/26/CE, del Consell, de 29 d'abril, relativa a l'accés a la professió de transportista de mercaderies i de transportista de viatgers per carretera, així com al reconeixement recíproc dels diplomes, certificats i altres títols destinats a afavorir l'exercici de la llibertat d'establiment

d'aquests transportistes en el sector dels transports nacionals i internacionals, en matèria de capacitació professional, capacitat econòmica i honorabilitat exigides a les empreses transportistes.

Aquesta Directiva ha estat modificada recentment per la Directiva 98/76/CE, del Consell, d'1 d'octubre, fet que obliga a fer una modificació paral·lela dels preceptes de la nostra legislació que regulen les matèries afectades.

Es modifiquen, així, els articles 33, 37, 38, 40 i 53 del ROTT, a fi de recollir en el seu text qüestions com ara la possibilitat de flexibilitzar el compliment dels requisits de capacitació professional i capacitat econòmica per a l'exercici de l'activitat de transport de mercaderies en vehicles amb un pes màxim autoritzat que no superi les 3,5 tones, admesa en la nova redacció de l'apartat 1 de l'article 2 de la Directiva, sense que els titulars de les corresponents autoritzacions habilitadores perdin la condició d'empresaris de transport, en els termes que estableixen els articles 17 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres (LOTT), i 48 del seu Reglament; la definició del concepte d'honorabilitat d'acord amb el que estableix la nova Directiva i, finalment, l'elevació de la capacitat econòmica exigida a les empreses fins als nous límits mínims que s'hi estableixen.

Cal fer esment especialment del nou tractament que es fa de la capacitació professional exigida per a l'exercici de les activitats d'agència de transport de mercaderies, transitari i magatzemista distribuïdor. En la redacció original, l'article 162 del ROTT exigia per a aquest exercici una capacitació professional específica diferent de la de transportista, la qual, òbviament, s'havia de centrar en els coneixements relatius a l'organització dels transports que es consideressin imprescindibles per a l'exercici de l'activitat pròpia d'empreses fonamentalment dedicades a feines logístiques i de comercialització del transport i que, no obstant això, no ho fossin en cas d'empreses únicament dedicades a la realització material de transports.

Tanmateix, el nou índex de matèries que constitueixen el programa de les proves d'accés a la capacitació professional exigida a les empreses transportistes inclòs en l'annex I de la Directiva 98/76/CE ha introduït tota una sèrie de nous continguts relatius a logística, transport combinat i altres matèries que no hi eren en el programa originalment establert per la Directiva 96/26/CE, els quals constituïen, precisament, la part més important del programa que s'exigia al nostre país per obtenir el certificat de capacitació professional per a l'exercici de les activitats d'agència de transport de mercaderies, de transitari i de magatzemista distribuïdor. Així, resulta que com que s'han d'adaptar els coneixements requerits per obtenir la capacitació professional exigible als transportistes al nou programa comunitari, ha perdut sentit pràctic el fet de mantenir una capacitació específica per a les activitats auxiliars i complementàries del transport que, en definitiva, hauria de versar sobre coneixements pràcticament idèntics a aquells.

Es procedeix, doncs, a modificar en aquest sentit l'esmentat article 162 del ROTT, en el qual s'identifica, ara, la capacitació exigible per a l'exercici de l'activitat d'agència de transports a l'exigida en relació amb la de transportista.

D'altra banda, i aprofundint en el procés de flexibilització de les condicions de funcionament del mercat de transports, ja iniciada amb la modificació del ROTT mitjançant els reials decrets 1136/1997, d'11 de juliol, i 927/1998, de 14 de maig, es modifiquen ara els articles 121, i 161 a 163 d'aquest Reglament. Amb aquesta modificació es pretén possibilitar un dinamisme més gran de les empreses que duguin a terme funcions de comercialització del transport, les quals aglutinen en el